

درس ۱۵

فارسی درسی

کامل

متن و واژه آموزی و پیاموز و بگو

آموزگار مریم بهجتی

دریا

درس پنزدهم

هر کجا چشم می رود، آب است
از افق تا افق، همه دریاست
آب، آینه‌ای است پهناور
صورت آسمان، در آن پیدا است

هر کجا را نگاه می کنیم فقط آب است.
از این طرف آسمان تا آن طرف آسمان را آب گرفته است.
دریا مثل آینه ای بزرگ است که
عکس آسمان در آن پیدا است.

خنده‌ی گرم و روشن خورشید
بر تن سرد آب می ریزد
موج از پشت موج می آید
موج در پیش موج می خیزد

گرما و روشنی خورشید،
به آب سرد دریا می تابد و آن را گرم می کند.
موج های دریا پشت سرهم
بالا و پایین می شوند.

می‌کشد آب، دامنش را نرم
بر تن پاک ماسه‌های کبود
می‌برد لذت از نوازش آب
ساحل بی خیال خواب آلود

آب دریا خود را مثل دامنی نرم،
روی ماسه‌های ساحل می‌کشد.
آب دریا به ساحل برخورد می‌کند.
ساحل از نوازش آب لذت می‌برد و
آرام و بی خیال به خواب می‌رود.

می‌شوم شاد و می‌زنم غوطه
مثل ماهی، میان آب زلال
آسمان دل‌گشا و دریا رام
زندگی مهربان و من خوش حال

با دیدن دریا شاد می‌شوم و از خوشحالی،
مثل ماهی در آب شفاف دریا شنا می‌کنم.
آسمان خوش منظره و زیباست و دریا آرام
است و من از اینکه زندگی با من مهربان
است خوشحالم.

محمود کیانوش

فاعل، مفعول و فعل را در جمله های زیر پیدا کنید.

دوستم پایین را تماشا می کند.
فاعل مفعول فعل

آن ها تاریخ میهن را می دانند.
فاعل مفعول فعل

علی کتاب هایش را جمع کرد.
فاعل مفعول فعل

مادرم پارچ دوغ را آورد.
فاعل مفعول فعل

دسته گردانه

چشمه

گوشه دندان

دهانه

شانه دماغه

لپه

پایه زبان

در زبان فارسی می توانیم با اضافه کردن حرف (ه) ،

(ه) به آخر اعضای بدن، کلمه ای جدید بسازیم که

یک کلمه بی جان است.

گوشش..... گوشه

انسان گوش دارد. اما کلاس گوشه دارد.

چشم.....چشمه

انسان چشم دارد. اما گوه چشمه دارد.

نام اعضای بدن + ه

دندان.....دندان

نام اعضای بدن + ه

گردن.....گردنه

نام اعضای بدن + ه

پا.....پایه

نام اعضای بدن + ه

دماغ.....دماغه

نام اعضای بدن + ه

دست.....دسته

زبان.....زبانہ

انسان زبان دارد. اما قفل زبانہ دارد.

نام اعضای بدن + ه

دهان.....دهانه

نام اعضای بدن + ه

پا.....پایه

ه

نام اعضای بدن + ے

پا.....پایہ

الف + ی میانجی + ے

پا + ی میانجی + ے = پایہ

واژه‌آموزی

به جمله‌های زیر توجه کن.

■ من زبان دارم؛ اما قفل زبانه دارد.

■ من چشم دارم؛ اما کوه چشمه دارد.

■ من گوش دارم؛ اما کلاس گوشه دارد.

حالا تو بگو:

حالا تو بگو:

- من دندان دارم؛ اما شانه
- من دهان دارم؛ اما غار
- من پا دارم، اما میز
- من دست دارم؛ اما صندلی

 در درس‌های قبل، شیوه‌ی سخن گفتن را آموختی. حالا وقتی بخواهی درباره‌ی موضوعی صحبت کنی، می‌دانی که باید آن را محدود کنی و در زمانی کوتاه، به‌طور صحیح سخن بگویی. اکنون به صحبت‌های دوستانت گوش کن و درباره‌ی آن‌ها داوری کن. یادت باشد، برای داوری کردن به سه چیز توجه کنی:

الف) یک بخش از موضوع کلی انتخاب شود و فقط درباره‌ی آن صحبت شود.

ب) مطالب به‌صورت منظم، یکی پس از دیگری دنبال هم بیایند و با هم ارتباط داشته باشند.

ج) زمان سخن گفتن طولانی نباشد.

بیاموز و بگو

به این قسمت از شعر، توجه کن.

«آب آینه‌ای است پهناور»، یعنی آب مثل آینه است.

شاعر برای زیبایی شعر خود، از شباهت آب و آینه استفاده کرده است.

تو می‌توانی نمونه‌ی دیگری بگویی؟

گوش کن و بگو

به داستان گوش کن و آن را برای دوستانت تعریف کن. 🌳

از این داستان، چه درسی گرفتی؟

به عهده ی دانش آموز

موضوع:

تاریخ

نام و نام خانوادگی

هدف: گوش کن و بگو درس پانزدهم فارسی

روزی دو دوست به جنگل رفتند.
 ناگهان با خرسی روبه‌رو شدند. یکی از دوستان ترسید
 و سریع از درخت بالا رفت و پنهان شد.
 دیگری پایین درخت ماند و خودش را به مردن زد.
 خرس او را بو کرد و چون فکر کرد مرده است، رفت.
 بعد از رفتن خرس، دوستش پایین آمد و
 پرسید: «خرس چه گفت؟» او جواب داد:
 «خرس گفت با کسانی که در سختی‌ها تو را
 تنها می‌گذارند، دوست نشو.»

از این داستان، چه درسی گرفتی؟

جواب: از این داستان یاد گرفتم که دوست واقعی
 کسی است که در هنگام سختی و خطر در کنار ما بماند
 و ما را تنها نگذارد.

